

Uvod u misno slavlje:

Braćo i sestre, srca je naša obuzela radost. Zajedno s čitavom Crkvom slavimo svetkovinu apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla. Istodobno s radošću i zahvalnošću slavimo i zaštitnika ove naše Prvostolnice, posvećene sv. Petru, apostolu.

O svetkovini svoga zaštitnika naša je katedrala i ove godine ispunjena radošću zbog slavlja svećeničkog ređenja šestorice naših đakona za svećenike. U ime svih nas okupljenih pozdravljam zato najprije Vas dragi ređenici, koji danas stavljate čitav svoj ulog: čitavo svoje biće; sve što imate i što jeste, u ruke Kristu Gospodinu. Pozdravljam Vas petoricu za našu Đakovačko-osječku nadbiskupiju i o. Antu Topića za Hrvatsku provinciju Družbe Isusove.

Među nama pozdravljam našeg dragog i poštovanog nadbiskupa i metropolita u miru mons. Marina Srakić. Pozdravljam i našeg generalnog vikara mons. Ivana Ćurića te mons. Fabijana Svalinu, tajnika HBK i ravnatelja Hrvatskoga Caritasa. Dijelimo radost i pozdravljamo zajednicu Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu na čelu s poglavarima od kojih je prvi mo Ivan Andrić; i akademsku zajednicu našeg Katoličkog bogoslovnog fakulteta, sve studente i profesore na čelu s dekanom prof. dr. Ivicom Ragužem.

Osobita mi je radost pozdraviti mnogopoštovanog oca Antu Tustonjića, provincijala Hrvatske provincije Družbe Isusove, članove provincijalnog vodstva, profesore i studente Filozofskog fakulteta te Filozofsko-teološkog instituta Družbe Isusove u Zagrebu i sve poštovane i drage Oce Isusovce koji su danas došli s različitih strana podijeliti radost s nama, a osobito sa svojim mladim subratom, Antom Topićem, koji će biti danas ovdje zaređen zajedno s petoricom ređenika za našu Đakovačko-osječku nadbiskupiju. Drago nam je što ste odlučili da Ante bude ređen u Đakovu i da to bude prigoda da svi vi dođete u Đakovo.

Sa zahvalnošću pozdravljam obitelji, drage roditelje, braću i sestre, rodbinu i prijatelje te župnike i župljane župnih zajednica iz čije su sredine ponikli naši današnji ređenici. Trojica od petorice za našu Đakovačko-osječku nadbiskupiju su iz Sl. Broda: vlč. Krešimir Šaf iz Župe Duha Svetoga, vlč. Krešimir Čutura iz Župe sv. Nikole Tavelića te vlč. Vedran Bilić iz Župe Prečistog Srca Marijina. I dvojica su iz vinkovačkoga kraja: vlč. Ivan Begović iz Župe bl. Alojzija Stepinca, odnosno iz filijalne zajednice sv. Nikle Tavelića u Gortanovu naselju te vlč. Ilija Dogan iz Župe

sv. Ivana Krstitelja u Ivankovu. Ređenik za Družbu Isusovu o. Ante Topić je iz Župe Srca Marijina u Skopaljskoj Gračanici kod Uskoplja.

Pozdrav i svima vama, draga braćo svećenici. Radost mi je pozdraviti članove Stolnoga kaptola, sve svećenike koji djeluju u središnjim nadbiskupijskim ustanovama, sve naše umirovljene svećenike i sve vas ostala braćo svećenici koji ste iz Vaših župa došli danas obnoviti svoj mladomisnički žar te podijeliti radost svećeničkog ređenja te primanja mladomisnika u naš prezbiterij. I Vi prezbiteri zato uz biskupa polazete ruke na glave ređenika te s njima izmjenjujete cjelov mira i tako kao prezbiterij na izvanjski način očitujemo otajstvenu stvarnost da u prezbiteriju jedne biskupije živi i djeluje *jedan* Duh, *jedna* snaga i *jedno* poslanje.

Lijepo je danas ovdje vidjeti i rado pozdravljam vas župnike i vjernike iz župa u kojima su naši ređenici proveli svoj đakonski praktikum: To su konkatedralna župa sv. Petra i Pavla u Osijeku koja također danas slavi svoje nebeske zaštitnike, Župa sv. Ćirila i Metoda u Osijeku, isusovačka obitelj i zajednica vjernika koja se okuplja u Rezdeciji Družbe Isusove u Osijeku, Župa Gospe od Brze pomoći u Sl. Brodu, Župa sv. Rozalije, djevice, u Ivanovcu i Župa sv. Martina, biskupa, u Bošnjacima. Osobiti pozdrav upućujem onima koji su došli izdaleka: mladima i ostalim vjernicima iz katedralne župe Srca Isusova iz Skopja na čelu sa svojim župnikom vlč. Davorom Topićem, bratom Ante Topića, ređenika za Družbu Isusovu.

Pozdravljam sve vas, dragi domaći župljani, vas Đakovčane i sve Vas draga braćo i sestre i dragi hodočasnici okupljene u ovom slavlju s različitih strana naše biskupije i izvan nje.

Pozdravljam i sve bogoslove i sjemeništance, sve prisutne časne sestre redovnice i pripravnice na redovničke zavjete i posvećeni život te sve naše vjeroučitelje.

Svima koji nosite ime sv. Petra ili sv. Pavla čestitamo imendan.

Potaknuti raskajanošću sv. Petra poslije njegova zatajenja Isusa i mučeničkim svjedočanstvom apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, priznajmo svoje grijehе, od srca se za njih pokajmo i Kristu Gospodinu recimo: „Gospodine, ti sve znaš. Ti znaš da Te volim!“.

Homilija

Dragi ređenici, draga braćo i sestre, sv. Pavao u današnjem drugom čitanju ispovijeda svoje osobno uvjerenje svome učeniku, mladom Timoteju: „Gospodin je stajao uza me, on me krijepio da se po meni potpuno razglasi Poruka te je čuju svi narodi; i izbavljen sam iz usta lavljih. Izbavit će me Gospodin od svakoga zla djela i spasiti za svoje nebesko kraljevstvo. Njemu zato slava u vijeke vjekova!“ Pavao zna da je njegova riječ propovijedanja te da su njegova apostolska nastojanja bila osnažena Božjom milošću i snagom. U vremenima tame i zbunjenosti, patnje i progona, on je znao u svome srcu da Gospodin stoji uz njega te da mu je svaka poteškoća i slabost bila prilika za novi početak: Slabosti su bile prilike da njegova vjera raste i da njegovo povjerenje u Boga preraste u potpuno predanje Bogu i snazi Duha Svetoga. Tako se u Pavlovoj osobi dogodilo divno i čudesno preoblikovanje slaboga čovjeka u čovjeka izabranog za posebnu zadaću primljenu od Boga. U svojoj starosti on je pun idealizma, vjerničke topline i predanja, apostolskog žara i oduševljenja osobom Isusa Krista. Rekli bismo: Zlatomisnik, a u duši mladomisnik. Kako li je to lijepo?!

Dragi ređenici, vjerujem da i Vi upravo s takvim Pavlovim vjerničkim poletom i uvjerenjem, s apostolskim žarom i predanjem dolazite na svećeničko ređenje i da tako raspoloženi ulazite u svećenički život i službu. Vjerujem da takvi želite i ostati do kraja svoga života. Slobodan sam kazati da se i svi mi nadamo da ćete u naš prezbiterij unijeti dodatni pastoralni zanos, svećeničku pastirsku radost i da ćete i nas starije dodatno pokrenuti toplinom svoje vjere i svojim pastoralno-katehetskim žarom. Ovi se vjernici raduju i nadaju te žude za dobrim, oduševljenim i požrtvovnim, svećenicima koji zrače iskustvom Isusove ljubavi, dobrote i milosrđa. Oni nas ne trebaju bilo kakve, nego predane i suobličene Kristu! I ne poručuje li vam danas sv. Pavao svojim životom i primjerom da Bog trajno djeluje i u životu svakoga tko se u njega uzda?! Ne poziva li nas on na usrećujuće iskustvo apostolskoga žara i na ljepotu potpunog predanja?! Ne svjedoči li nam on da nam trenutci poteškoća, tame i zbunjenosti istodobno omogućavaju i da rastemo u razumijevanju tajne Božjega poziva te njegova križa, muke, smrti i uskrsnuća?! Ne poručuje li nam da je Bog uvijek s nama, pa i onda kad smo u nevolji i patnji?! Na poručuje li nam Pavao da Bog ne želi da upadnemo u malodušnost i nevolju, ali nam istodobno daje do znanja da se Isusovim apostolima to nužno događa. Zahvaćenost Kristovim vrijednostima: siromaštvo duhom, poniznost, glad i žeđanje za pravdom, izgradnja mira, istina i dobrotu, dobrobit vjernika, navještaj spasenja onima koji žive zatvoreni u horizonte samo ovozemne logike života, bile su nadahnuće za njegov apostolski žar

i izvor snage da se još više zauzme, pa ako treba i da trpi, kako bi radost Kraljevstva Božjega doprla do još kojega čovjeka i grada. Zahvaćen Kristom i njegovom evanđeoskom porukom i logikom, Pavao je svjesno izabirao teži i zahtjevniji put, Kristov put. Nije gledao na sebe, na ono što bi njemu bilo lakše, jednostavnije i komotnije te je u svjesno izabranim poteškoćama i u svemu što ga je snalazilo zbog Evandjelja, osjetio je da ga je Gospodin krijepio i izbavljao iz usta lavljih.

Današnji drugi svećar, sv. Petar, donosi također poruku svoga života. On je bio jednostavni ribar iz galilejske provincije, uvijek spreman na raspravu i bržeg jezika nego pameti. Njegov ponos i hvalisanje nije ga spriječilo da Isusa zataji. No, njegova ljubav prema Isusu ponovno ga je vratila Isusu i u njegovu službu te je čak postao pastirom Isusovih sljedbenika. Koliko li se samo puta i sam Petar morao začuditi zašto je Gospodin baš njega pozvao jer je bio svjestan svoje naravi i svojih slabosti. Kako mu je negdje moralo biti bolno sjećanje na noć izdaje kada je zanijekao da Isusa poznaje. Kolika li je bila njegova tuga i žalost kad se morao sjetiti onog trenutka dok se grijao u dvoru velikog svećenika pored vatre. Ipak, njegova izdaja nije bila kraj nego novi početak dubljeg i još snažnijeg te osobnijeg odnosa s Isusom.

Životi obojice apostolskih prvaka pokazuju nam kako često naše nerazumijevanje Božjih planova s vremenom postaje mogućnost za razvoj vjernih Isusovih učenika. Kada smo stavljeni na kušnju to je prilika da je pobijedimo i postanemo još čvršći i snažniji u svom predanju i u osobnom sjedinjenju s Isusom. Njihovi životi nam govore da kad ne razumijemo što Bog traži od nas i kad tereti križeva u našim životima postanu teški ne posustajemo. Pa i onda kad sami sebi kažemo da to što činimo nije „bog zna što“ ili čak da to i nema smisla, da i tada slijedimo Isusa i rastemo do obraćenja i topline obnovljene vjere u njega.

Svećenik je čovjek koji zrači poniznom i radosnom sigurnošću onoga koji je susreo Isusa, koji je njime zahvaćen i preobražen njegovom osobom i koji zato osjeća da ga mora naviještati. Svećeništvo, naime, nitko ne može sam od sebe izabrati. Svećeništvo nije sredstvo za postizanje sigurnosti u životu, sredstvo za postizanje društvenog položaja; nitko ga ne može sam sebi dati niti ga sam od sebe tražiti. Svećeništvo je odgovor na Gospodinov poziv, na njegovu volju, kako bi se postalo navjestiteljem ne neke osobne ideje i osobnih stavova, već Isusova evanđelja. Zato svećenik koji "poučava" nikada ne predlaže samoga sebe, vlastitu misao i vlastiti

nauk, već, poput Isusa otkriva ljudima Očevo lice, duboko zajedništvo ljubavi koju Bog živi u samome sebi i "put" koji vodi do te ljubavi.

A svećeničko ređenje znači biti uronjen u Isusa, u njegovu osobu, u njegovu evanđelje. Ono je osobno poistovjećenje s Kristom, s kojim, za kojeg i u kojem želim i osjećam da moram živjeti i umirati.

Zato sasvim osobitu težinu poprima današnje Isusovo pitanje apostolima: "A vi, što vi kažete tko sam ja?". To je u stvari presudno pitanje upućeno svakome od vas koji danas pristupate svećeničkom ređenju, nama koji danas brojimo i po više desetljeća otkako smo zaređeni za svećenike i svakome od vas, draga braćo i sestre. Isus nas pita: „A vi, što vi kažete tko sam ja?“ Petar nije dao odgovor koji bi bio plod njegove ljudske naravi, odgovor koji bi mu objavili „put i krv“, nego je odgovorio potpuno zahvaćen i nadahnut Isusovom osobom: "Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga". Tek nakon što je ispovjedio svoju vjeru, Petar je primio službu: „Ti si Petar-Stijena i na toj Stijeni sagradit ću Crkvu svoju. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pša što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima, a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima!“ (Mt 16,18-19).

Dragi ređenici, svjesni ste da odgovor kojega ćete vi sada dati, kad budete odgovarali na moja pitanja i kad budete legli pred ovaj oltar, nije plod Vaše ljudske naravi. To neće biti odgovor vašega ljudskog tijela i krvi, nego Božjega Duha i Božjega djela u Vama. No, taj odgovor traži posvemašnju spremnost vašega života, spremnost koja nadilazi vaše vlastito htijenje; traži spremnost radosnog i dragovoljnog napasanja Božjega stada; i to ne iz težnje za prljavim dobitkom, nego iz oduševljenja Kristom; ne ponašanje kao da ste gospodari Gospodnjeg stada, nego svijest da ste u Crkvi pozvani biti uzori stada i uprisutnjenje Krista Gospodina, njezina zaručnika. Poput apostolskih prvaka Petra i Pavla, prepustite se, u potpunosti Božjem - Isusovu vodstvu.

Pouzdavajući se u njegovu milost, jer vjerujemo da Vas je on izabrao i pozvao da Vas sebi suobličite i udijeli Vam svoju pastirsku službu, pristupimo sada obredu svećeničkog ređenja.